

Dopisi dobredoli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserter) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

„Sajere“ izhaja vsaki petek datiran z dnevom naslednje nedelje.

Narodna velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost postane. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje št. 3.

Štev. 29.

V Ptuju v nedeljo dne 21. julija 1907.

VIII. letnik.

Vse črno...

Ljudstvo se pričinja zavedati, da si zamore oboljšati svoj položaj edino z lastno močjo; ljudstvo čuti, da je klerikalstvo vir vsega zla in da se treba braniti v prvi vrsti proti ljudem, ki bodoje zakriti zlato solnce s črnimi kutami... Praveje je pričelo dihati ljudstvo in z veseljem opazoval vsak naprednjak v zadnji volilni borbi, da padajo lupine iz ljudskih oči in da koraka protiklerikalno prepričanje naprej... Veljbn temu, da nista bila Ježovnik in Roblek nikdar najina pristaša, smo se veselili njih izvolitve. Kajti nam se ne gre za osebe, temveč za misel!

Malo čudno pa je bilo, da sta prišla nakrat pesnik Fedorov in advokat dr. Kukovec, da sta predmetila neko novo, baje celo „napredno“ narodno stranko in da sta v globokem basu svojega prepričanja trdila, da je ta nova narodna stranka avstičar, ki bode rešil štajersko ljudstvo iz črnih spon... Rekli smo takoj: ni vse zlato, kar se svetli! Ni vse „napredno“, kar zraste iz noč v glavi od „Domovine“ odslovljenega srednika Spindlerja! Rekli smo tudi, da sta prvaško-dohatarski vrag in prvaško-farški hudnik brata in da ljudstvo obema ne more zaupati...

Vkljub temu je sedel velik del ljudstva na lizance „narodne stranke“! Pravimo: na lizance! Kajti danes ve vsakdo, ki opazuje politični razvoj, da jo je „narodna stranka“ grozno zavozila in da so njeni poslanci prodali in izdali svojo naprednost ter svoje volilce.

List klerikalnega dr. Benkoviča (št. 22) se zavzema v uvodnem članku zato, da bi se obrnili vsi jugoslovanski poslanci v enem klubu. Pri tej priliki pravi „Posavska straža“:

„... ker so poslanci druge (liberalne) spodne-stajerske stranke ter liberalni Hribar in Strekelj s Krasa podali izjavo, s katero so polovico svojega liberalnega programa, celo njegove glavne točke snedli“ itd.

Tako stoji torej stvar! Ježovnik, Roblek, Hribar in Strekelj so snedli svoje napredno prepričanje in se šopirajo danes v državni zbornici kot klerikalci! Zdjaj razumemo, kako so mogli vstopiti ti laži-napredni možakarji v klub, v katerem sedi 7 farjev in katerega podpredsednik je stari klerikalec hofrat Ploj! Zdjaj razumemo, kako je to, da interpelirata Ježovnik in Roblek edino za uradnike in pečate in napisa. V volilni borbi so nesramno lagali, zdjaj pa kažejo svojo pravo naravo...

Vbogo varano ljudstvo! Vse je črno okoli tebe, vse je klerikalno! Niti enega res naprednega poslanca nimajo prebivalci Sp. Stajerske, slov. Koroške, Kranjske (razven Koflerja) in Istrije ter Goriške. Niti enega ne, kajti — vsi so postali črni! Ježovnik, Roblek, Ploj, Grafenauer, — kako bode te popravili s tvojo politično laž, kadar vas pokliče ljudstvo na odgovor?!

Vse je črno... Mi pa bodemo gojili naprednost v ljudstvu in — dan obračuna pride!

Politični pregled.

Državni zbor. 11. seja je nadaljevala razpravo o proračunskem provizoriju. Kot prvi je

govoril nemški narodnjak posl. Stözl. Naglašal je v prvi vrsti potrebo dela v zbornici. Govoril je o šolstvu, ki mora ostati nedotaknjeno od klerikalnega vpliva, omenil nadalje potrebo zavarovanja za starost in onemoglost in pametne politike za zboljšanje stanja srednih stanov (malih kmetov in obrtnikov). Glede vojaščine je zahteval 2 letno službo, izlajšanje „urlaubov“ in vojaških vaj, ter rekel, da se mora tudi v vojaku spoštovati človeka. Nadalje je govoril ta poslance o razmerju z Ogrsko in dejal, da je treba vpoštovati klic „proč od Ogrske“. Končno je izjavil, da bode njegova stranka glasovala za proračunski provizorij. Za njim je govoril soc. demokrat dr. Adler. Razjasnil je zlasti stališče svoje stranke glede drugih in napadal zlasti hudo Luegerjeve krščanske socialce. Posl. Silberer je govoril o zvišanju poštnih pristojbin, poslance Biankini pa o postopanju Madžarov napram Hrvatom. Po raznih vprašanjih je bila seja zaključena. — 12. seja. Govoril je dr. Ofaer, ki se je pečal v prvi vrsti s potrebno preosnovno kazenskega zakona. Za njim je govoril soc. dem. Beer, ki se je pečal zlasti z delavskimi vprašanji. Med njegovim govorom že je prišlo do raznih meklcov. Še huje so se pričeli poslanci kregati in psovati med govorom nemškega radikalca Wolfa. Prišlo je do burnih prizorov in človek se je moral zopet spominjati stare zbornice. — V 13. seja je bil zlasti važen govor nemškega narodnjaka posl. Peschka. Govoril je imenitno o razmerju z Ogrsko in dejal, da bodo kmetki poslanci le tako pogodbo sprejeli, ki ne bode nasprotovali njih interesami. Zahteval je v prvi vrsti, da se neha „surtaksa“ na sladkor, da se ne trpijo dolgotrajne pogodbe na moko, pri katerih izgubijo avstrijski kmetje vedno. Tudi naj bi se odstranilo privileg, da ne plačujejo veliki ogrski mlini nobenih davkov v pristanih. Govoril je nadalje o temu, da so cene žitja v zadnjih letih zelo padle; cena pšenice je padla od l. 1870 za 11 kron. Živinske cene so se sicer malo zvišale, ali kmetje nimajo nič od tega. Govoru posl. Peschka je večina poslancev pritrdila. Prvaški poslanci se brigajo za vse mogoče, za kmetki položaj pa ne odprejo svojih ust. Govor posl. Peschka je bil več vreden nego vsi dosedanji govori prvakov z interpelacijami vred... — 14. seja je skončala prvo branje proračunskega provizorija. Potem so stavili poslanci Udrzal in tovariši nujnostni predlog glede zvišanja melioracijskega sklada. Izmed drugih predlogov bode omenjen predlog posl. Cingr in tovarišev za vpeljava 8 urnega delavnika v rudarstvu. Potem se je pričela razprava o Udrzalovem predlogu. Posl. Udrzal (češki agrarec) je razjasnil melioracijska dela in utemeljeval svoj predlog. Zavzemal se je za travniške mojstre (Wiesenbaumeister) in dejal, da se potoke danes ne regulira temveč le krpa. Dejaj je, da leži njegov predlog v interesu vseh stanov. — Posl. Iro je rekel, da je bil uresničen melioracijski sklad za namene male kmetije, zdjaj pa se porabi večinom za reguliranje potokov. Priporočal je tudi, da se razdeli sklad pravično na posamezne kronovine. — Poljedelaki minister grof Auersperg je dejal, da je zvišanje tega sklada res potrebno; v prvem polletju si je vlada tudi pridobila 3 milijone v ta namen; letos bode

šlo torej 6 1/2 milijonov v ta sklad. Ali minister se je izjavil proti nujnosti Udrzalovega predloga. Posl. Povše je omenil potrebo, da se pripravi za Kras in Istrijo vode. — Posl. Luksch se je zavzel za nujnost predloga. Potem se je razgovor zaključil. Glavnim govornikom (za) je bil izvoljen Poljak Kozlovski, ki se je tudi za nujnost predloga zavzemal. Ta nujnost je bila tudi sprejeta in se je pričela glavna razprava. Posl. Schraffl (kršč. socialce) je kritiziral nujne predloge v splošnem in predlagal, da se izroči Udrzalov predlog dotičnemu odseku. Posl. Steiner pa je predlagal, da mora odsek zadevo še v tem zasedanju rešiti. Posl. Steinwender (nemški narodnjak) je rekel, da je sedanjim melioracijski zakon popolnoma nepravilen. Treba je sprejeti zakon tako, da dobijo tudi južne planinske dežele kaj od njega. Kmetje so danes prepričanja, da pomagajo kanali le Ogram pri uvozu. Pri glasovanju se je sprejel predlog Steiner. Torej je šla ta postava v odsek in radovedni smo, kedaj zagleda zopet božje solnce... Posl. Lueger je predlagal izvolitev velikega odbora za slavlje 60 letnega vladnega jubileja našega cesarja. Lueger je napovedal, da bode potem predlagal, država naj podeli 100 milijonov v ta namen, da se uresniči zavarovanje za starost in onemoglost, ki pa naj obsega vse stanove. Luegerjev predlog je bil sprejet. Potem se je pričelo prvo čitanje predloga glede izgotovljenja novih 100 kronskih zlatov. Govorila sta vsememški posl. Malik in finančni minister Korytovski, nakar se je predlog sprejel. Par manjših postavnih načrtov se je izročilo odsekom.

Deželni zbori. Kakor se čuje, hoče vlada v jeseni nekaj deželnih zborov sklicati. Zasedanje bode pričelo s 10. septembrom.

Pogodba z Ogrsko. Listi poročajo, da so imela posvetovanja avstrijske in ogrske vlade gledé pogodbe še precej uspeha. V kratkem izvemo torej, kaj so gospodje ministri pri zeleni mizi sklenili. Doslej se že ve, da bode veljala nova pogodba le za 10 let, torej le do leta 1917. To je bila ogrska zahteva. Ogrji upajo namreč, da bodo l. 1917 že gospodarsko tako razviti in krepki, da ne bodo več Avstrije potrebovali. Avstrija jim je le dobra, dokler so še revni. Potem vržejo krinko raz obraza. Tudi glede užitninskega davka je zmagala Ogrska. Svote tega davka se ojstro ločijo in to po porabi. Davek za avstrijski sladkor se dviga na Ogrskem. Za kavo pa naj se dviga colnina. Colnina pa se porabi za skupne izdatke obeh državnih polovic. S tem je Avstrija zopet osleparjena. Kajti od svojega sladkorja ne dobi niti vinarja davka, davek od kave pa porabi za skupne izdatke. Na vsak način je nova pogodba zopet za Madžarone ugodna, za potrpežljive Avstrijane pa slaba. Radovedni smo, kaj bode nova poslanska zbornica k temu jajcu rekla, katerega sta zlegla Beck in Weckerle.

Na Portugalskem so bili v zadnjem času nemiri, ki so posledica nemarnega gospodarstva. Kako se zapravlja tam ljudske denarje, to presega res že vse meje. Neki višji uradnik je bil imenovan poslancem za Kitajsko; dobival je zato letno 50.000 markov in poleg tega 120.000 za druge posle; mož pa se niti je Portugalske

odpeljal ni. Seveda je država Portugal strogo klerikalna.

Kmet na Švicarskem. Veliki svet švicarskega kantona Bern je obravnaval o načrtu, ki ima pospeševati živinorejo. Po § 1 tega načrta se ima izdati najmanj:

za konjerejo	35.000 frankov
„govejorejo	100.000 „
„rejo male živine	25.000 „
skupno 160.000 frankov.	

Tako se deluje na Švicarskem za kmeta. Pri nas pa se brigajo poslanci za neumne napise. Pri nas imamo dosti denarja za penzionirane hofrate, generale, ki so vojske izgubili, fahirane ministre, cukar-barone, za kmeta pa figo!

Dopisi.

Polenshak. Tukaj se godi kakor na Ruskem. Kadar se doma ne vojskujejo, pa se po sodnijah prepirajo in denar trosijo in vse pride samo od klerikalne hujkarije. Kakor smo že poročali, se je opekel najprve g. mežnar Glavnik za okoli 40 kron, zraven še je moral oznaniti svojo „nezgodo“ pred množico. Drugi je šel na limanice občinski predstojnik in poštar Franc Šori; stala ga je stvar tudi kakih 40 kron. Vsakdo naj pometa preje pred svojim pragom in naj molčijo vsi širokoustneži! Dalje je še ena prav lepa dogodba. Gospod cekmešter Šamprl se je tudi prav grdo zjezil, ako ravno še starček komaj koraka in še je zraven tega zelo gluhi; ali jezik mu še vendar ne daje miru; parkrat je starček jezik zasul in že je moral romati v blagajno po svoje dukate, katere je še dolgo hranil; o joj joj!! Starčku se še kaj poljubi; baha se sedaj, da mu je njegov tožitelj dobroto storil, da ga je tožil ker je moral štirikrat v mesto hoditi in v tem je lotrijo stavil ter je dobro zadel. Mi pa pravimo: Bog nas obvaruj take lotrije, da je ne bode nebeden zadel. Ali pa mogoče je da je Šamperl pozabil da je imel denarje v blagajni, ne pa v lotriji; to stvar bi mu moral nekdo razodeti, starček se moti. Ubogi Caf, ostarša od sv. Tomaža, brat gos. dekana, si je kaj prizadeval in hudo lagal; ker se je pokazalo da g. Caf ni bil pravičen ni imel priložnosti, da bi svojo dušo prodal. Lepo je to za dekanovega brata! Naše Polenske poglavarje pa tudi vprašamo, ali je to redno, kakor ste napravili z onim starim možem, kateri nam je tako dolge leta v cerkvi rožni venec molil in križ nosil, zdaj pa, ker je črez cekmeštra svedočil, pravico in resnico govoril, ker je moral priseči, ker ni hotel krivo prisegati in lagati za cekmeštra? Mož je imel ko je še bil mlajši, sedeš v cerkvi, zdaj ko je pa starejši in slab bo se moral tam okoli po tleh kotali; lep zgled! Zdaj pa še nazadnje opozarjamo ljubljanskega krokarja, naj čisto molči, in miruje o Polenskem dopisniku. Za mir in red bomo tukaj na Štajerskem sami skrbeli; ako pa nam prideš še enkrat s kako bedarijo bomo pa kaj družega zapeli; s takim pa se že dolgo ne glihamo, ker nam je preneumen časopis! Za danes velja! Na svidenje! 12 neustrasnenih apostolov!

Stoperca. Stari pregovor pravi: kdor nima v glavi, mora v petah imeti. Semtertja je pa le dobro, da človek kaj pozabi. Ko bi mi ne pozabili objaviti teh vstic že v 26. številu, ne imeli bi jih zdaj. Dandanes bodi varčen! Torej kaj novega? Zadnjič smo vprašali, je-li se bode Keček ogibal naprednih hiš, kadar prihaja z žakljom po vasi. Zdaj pa nekoliko nazaj vzamemo in ga povabimo, naj le pride. 16. junija pri popoldanski službi božji je imel zopet s „Štajercem“ opraviti. Ves njegov „krščanski nauk“ obstoji iz besedičenja o „slabih časnikihi. Vi, dragi Andrejček, kakšne „cajtunge“ pa ste vi brali, ko je imela trboveljska Čebinka „bolano nogo“? Ali ste ji čitali takrat pobožnega „Fihposa“? Keček je tudi priporočal, naj se daje na napredne hiše napise: Tukaj se „Štajerca“ bere. Dobro dobro, stric! Kadar prideš z žakljom, pa pridi s polnim; v žaklju prinesi tiste napise, da jih prilepiš po hišah. Bodeš dobil obilo plačila. . . Poročali smo že, da bodo pri nas občinske volitve. Keček se je že hudo trudil in pravi, da hoče občinske bukve v roko dobiti. Kaj misli neki z njimi? V bukvah ni cekinov.

Vsak delavec dobi plačilo; tudi Kečeku poplačamo, ako ne postane popolnoma miren.

Pobrež pri Prihovi. Naš g. župnik nas v Slov. Gosp. obrekuje, da smo hujkalki in rajnega omlinarja Gossonika k čitanju „Štajerca“ (kakor on meni slabih časnikov). Ali mi se zavoljo tega nikakor ne jezimo. Mi kod možje in kmetje v zvezi vemo dobro, da je bil rajni mlinar Gossonik eden „Štajerčevih“ naročnikov in mi smo mu hvale dolžni v grob, da nas je na pravo pot pripeljal. Pokojnik ni potreboval nobenega prigovarjenja, ker je sam vedel, da mora biti pošteni človek naprednjak. Ko je bil čas volitve, bil je naš g. župnik malo doma. Lazil je vedno okoli in poizvedoval, katerega je kdo namenjen voliti. Tako je imel vzrok in obiskal večkrat že takrat bolanega mlinarja Gossonika. Tako pa je imel tudi priložnost, pogovarjati se z marsikaterim zaradi volitev. Ali pravo izvedeti mu je bilo malo težko, ker naši Pobrežani niso bojazljivci ali klepetulje in ne držijo s staro Zimerlco. Ali vendar se je znašel nekdo, ki je tej Zimerlci na tihem služil. Ta izdajalec nas je izdal za par požirkov piva. Čeprav ni vedel za gotovo, vendar je kazal s prsti na hiše od vaše krčme, kje da se ima Pišek voliti. Stara Zimerlca je o volitvi malo vedela, zato si je najela poduradnika. Glavna stvar je bila njena dolžnost, da brzojavi župniku, kdaj je Brezenik v vaški krčmi malo dobre volje, koliko smrek in koliko po 100 gl. da Gabrunu Petru itd. Bomo že še kaj pisali.

Dobriška ves pri Prihovi. V času volitve je bil tukaj veliki „hec“. G. župnik je prišel z svinskim mešetarjem in gospodnje so pridno hleve odpirale ker so mislile, da bo „gospod“ dobro naše pujske poplačal. Ali župnik je malo pujske gledal; iskal je namreč le glasove za Pišeka. Ker so naši vaščani dobri ljudje, dali so jima vince piti in nasrkala sta se ga dovolj. Potem sta odšla brez da bi kaj kupila. Mi pa smo izprevideli, da sta obadva mešetarja. . . Mi čislamo našega župnika, kakor se spodobi, kar se tiče njegove službe. Ali ker nas je žalil v „Fihposu“, mu moramo to povrniti. Kmetje, le vkup, in trobimo v naš rog, ne pa v farškega!

Kmeti iz Dobriškevasi.

Št. Vid nad Valdekom. Dragi „Štajerc“; upamo da se še nisi naveličal prati umazano perilo gotovih „gospodov“. Naš župnik Repolusk zopet ne daje miru. Državnozborske volitve so minule, ali za občinske se pripravljajo. Mi vprašamo Repoluska: Zakaj pošiljaš svojega mežnarja F. Mirkarja po fari, da nadleguje volilce z agitacijo za tvojo osebo? Mi ne damo svojih glasov tebi ali tistim, ki plešejo kakor ti špilaš. Zakaj pošiljaš mežnarja nad stare tercijalke, da bi dobil od njih pooblastila? Znano je je itak, kako se vidva z mežnarjem na ženska pooblastila razumeta. Zakaj si rekel, da bi rad uradoval za občino? Take želje ne pripadajo župnikom. Ako imaš poleg župniškega posla še toliko časa, pojdi na vrh planin kože pasti in jih sili za pooblastila. Repolusk je sam kriv, da ga ne maramo v občinskem odboru. Vprašamo uredništvo, kako je mogoče, da nasprotuje mož kmetom, ki je sam kmeti sin. Župnik Repolusk, kam plovete? Koliko časa bo vaš oče še v cerkveni bajti? Ali nas razumete?

Več volilcev.

Račje. (Kaj je list „Štajerc“?) „Štajerc“ je prekoristni list nevednemu ljudstvu, kateri že ima zelo lepo število naročnikov, med katerimi se še jih pa dosti najde, ki ne vedo zakaj so naročeni na ta list in zakaj ga čitajo. — Ko bi vsaki naročnik „Štajerca“ pričakoval tako kakor jaz, da nam se sveti res lepa bodočnost, krasna spomlad in obila žetev, ako sodelujemo z vsemi močmi za naš resnicoljubni list, gotovo bi se potrudili marsikaj. Narobe je ako si mislite, da „Štajerc“ deluje v ta namen, vzeti nam vero, izpodriniti duhovnike in porušiti hišo božjo. „Štajerc“ izhaja že osmo leto. Dosti se je bilo treba bojevati ta čas, nastavljali so mu zanjke, da bi ga ujeli, ponujali mu mišnice, hoteč ga zastrupiti, da se pa to ni in se ne bode, zgodilo, treba nam je neumorno napredovati, le tedaj smemo upati krasne svobode in zadovoljnega življenja. Ako pa „Štajerc“ osnaži kakšnemu kaplančetu blatno suktnjo, stori to v ta namen, da izvemo mi, kje se največ pijančuje, kje se spravi mnogokatera neomadeževana de-

vica ob najdražji zaklad Tam v farovžah godijo se hude stvari, kakoršne še nam bednemu ljudstvu niti na misel ne pridejo. Dragi čitatelj, sedaj lahko sprevidiš, zakaj lažejo da si na komaj ferdaman ako „Štajerca“ čitaš; ker njem najdeš, kakšne lumparije delajo in omenim onega, kateri je pred par meseci prišel na kolodvor Račje, hoteč se odpeljati. Ta žepnani gospodek je komaj prilezel v čakalnico, gotovo je pogledal štefanu na dnu. Z njim prišel je tudi neka ženska, ne vem je bila njegova kuharica, ali si jo je najel samo za kratek čas. Omenjena ženska se je tudi nalezla dobre kapljice tako, da si ni mogla jenke opasati, na kar pa pristopi neka gospodična, katera jo pomaga opraviti. Saprbold, misli sem si na tihem, kaj neki pomeni, da ji jenka ni opasana, pa takoj ko sem videl, da jo je far prijel okoli vratu, ter ji načental na uho „preljuba moja Trezika“, sem vse razumel. . . Ako se to ne verjama, vam lahko ob priložnosti omenim onega, kateri je nosil temu nežnemu ptičku suktnjo, ter se hudo priduševal za srebrne kronice. Tedaj pa pride tudi oni posvečeni grešnik po imenu na dan „Ostrmite nebesa zaradi tega, in njih vrata silno tuguje“, govori gospod. „Dvojno zlo je storilo moje ljudstvo; zapustili so mene, stedenec žive vode, in si izkopali kapnice, kapnice razdrte, ki ne morejo držati vode. Nad njimi so rjuli levi in poganjali svoj glas, naredili so deželo v puščavo; njena mesta so požgana in nikogar ni, ki bi v njih prebival“. . . Toraj poljšajte se, kateri ste nam kot vzgled Kristusa, da boste Vi nas učili pošteno in bogoboječe živeti, ne pa mi Vas. Ti zbegano ljudstvo pa na delo brez strahu; ne bojte se pekla in žrepla, s katerim Vas strašijo slabi farje, ako jim ne napolnujete nikdar sitih malh. Toraj razširjajte naš list „Štajerc“, kajti neobhodno potrebno je da se nahaja ta list v vsaki kmečki hiši, pri vsakem delavcu, ker namen „Štajerca“ je, da se zboljša bodočnost. Sedaj veste kaj je in kakšen namen ima „Štajerc“. Toraj delajmo za svoj list, naročajmo, razširjajmo, in priporočajmo „Štajerca“! Ako bo „Štajerc“ napredoval, se nam ni bati pogina, kajti klerikalci, naši najhujši sovražniki, hirajo in bolehajo. Mi pa gremo naprej! Geslo bodi „Viribus unitis“! S združenimi močmi! Kod nevstrašeni naprednjaki pozdravljam Vas vse skupaj prijatelje in sovražnike Vam udani Matijas Pochera v Račjem.

Iz Planine. Živijo Cilka! Sedaj bodeš pa le mogla iti iz farovža, ki so te že gospod provizor preveč siti in so ti dali „Laufpas“. Tega ti je že bilo davno treba. Gosp. provizor v resnici ni toliko zaslužil, da mora zavoljo tebe toliko preslišati! In to samo zato ker se po trgu tako reči bahaš ki še resnica niso! Toraj ven z njim, gosp. provizor! Takrat boste vendar imeli mir, ako pa ne, Vam pa še ne damo miru, bodena pa še kaj lušnega povedali. Pa mislimo da se boste dobro premislili in to storili, kar je lepa in prav. Saj vidite da pri Vas za drugo ni kakor za pohujšljivost mladega ljudstva. Zberite si raje bolj stare kuharice, kakor jih imajo in morajo imeti c. k. orožniki. Za danes „z Bogom“.

Šmartin pri Slovenjem Gradcu. predragi Štajerc, tudi jaz Te prosim za mali prostotek, da Ti naznamim naše klerikalne agitatorje, kateri so ob času volitev hodili od hiše do hiše, komaj najpotrebnejši berači, in volilce pravi naj volijo klerikalnega kandidata Robiča. Neki privadranec iz Pustegore, ki rad alihi na imo Drčaj, je šel h kaplanu po Robičeve plakate in jih že med potjo pri hišah na okna prilagala. Pri tem delu mu je pomagal tudi njegov sin, ki jo je pa prav pošteno skupil. Drugi klerikalni agitator in farški predrepnik je bil neki Naost, ki je manj zavednim volilcem, trgjal iz volilne listke in na-nje zapisaval klerikalnega kandidata Robiča. Zaradi tega se je moral po sodnijah zagovarjati in bo tudi prav postalo kašo pihal. Nič boljši ni bil neki Kebrov Franček, ki se je imenoval vodja Golavobuških fantov, čeravnoga sovražijo kakor črno vrano. Tudi ta klerikalček je pisal volilcem na njih listke z besedama Robiča. Zato tudi njemu kaša ne odide. Ti mladobobci so bili kar naravnost nasilni in so le z zvijačo še toliko glasov nabrali. Pa mi napredni kmetje smo volili edino le našega de-